

Jiří Paroubek: Probíhá velká “šachová” hra o změnu finančního řádu světa

 infokuryr.cz/n/2023/10/05/jiri-paroubek-probiha-velka-sachova-hra-o-zmenu-financniho-radu-sveta

kurýr

5. října 2023

A jak probíhající šachová partie skončí?

Americký sen si chce splnit každý Američan i Evropan. Je to pojem, který se přetváří ve víru. Ve víru v to, že každý, kdo tvrdě pracuje, je dost chytrý, anebo má dobré nápady a umí je dobře prodat, zbohatne a může se stát milionářem. Čínský sen, oproti tomu, je takový, že každý, kdo tvrdě pracuje, dokáže prospívat rozvoji a růstu státu, a tím i každému jedinci, který v něm žije a tedy i sobě.

Naučili jsme se věřit americkému snu, a považujeme ten čínský za pro Evropany nepřijatelný. Naučili jsme se věřit americkým filmům o lásce, také Facebooku i dolaru, stejně tak, jako věříme Mezinárodnímu měnovému fondu a Světové bance. Jenže přišla válka na Ukrajině. A válka vždy věci ukazuje v pravém světle, srovnává figurky na šachovnici a mění taktiku.

Mezinárodní měnový fond a Světová banka, řízené USA k ovládnutí světového finančního pořádku, jsou dvě hlavní měnové organizace sídlící ve Washingtonu, které jsou základem světového obchodu. Společně mají udržovat stabilitu kurzu, a prostřednictvím půjček podporovat hospodářsky slabší státy. Svět obchoduje především v dolarech. To bude fungovat do té doby, kdy USA bude mít světu co nabídnout, ať už finančně nebo ideově. Před ukrajinským konfliktem, resp. před zavedením sankcí na Rusko, se drtivá většina (cca 90%) mezinárodního obchodu a transakcí prováděla v dolarech. Věci se ale poněkud změnily. Pokud vývoj bude pokračovat současným tempem, tak to v roce 2025 může být méně než polovina.

Stejně tak i devizové rezervy států před ukrajinskou válkou byly vedeny z velké části v dolarech (cca 60%), z menší části v eurech (cca 25%) a teprve pak v dalších měnách.

Na Rusko uvalené sankce tak paradoxně pomáhají vzniknout novému, zdravějšímu finančnímu řádu, který ale přirozeně musí ten současně panující západní řád v “šachové hře” porazit. Skupiny členských států BRICS+, ŠOS, ASEAN (atd.) se současnému, pro ně nevýhodnému obchodování s nekontrolovatelně tištěnými dolary bouří. Zavádějí vyrovnávání mezinárodního obchodu v národních měnách. Současně se také pokoušejí vytvořit novou rezervní měnu, která by odpovídala hodnotě bohatství státu. Jednoduše řečeno, vytvářejí finanční řád, ve kterém má měna státu být podložena odpovídající hodnotou, bohatstvím státu, zlatem, anebo jinou hmatatelnou hodnotou.

Jedná se tak o poměrně jednoduchou “šachovou hru” s pevně danými ekonomickými pravidly. Tah, který teď může Washington udělat, je pokusit se BRICS rozdělit.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz

Země BRICS se na druhé straně šachovnice snaží odstříhnout od dolaru. Pokud by se jim to podařilo, polovina dolarů mimo vnitřní trh USA – nazvěme to třeba “mezinárodním dolarem”, který by nebyl krytý ničím – nebude potřeba. Vtipné je, že dolarů mimo USA je mnohonásobně více, než toho “vnitřního dolaru” používaného k transakcím uvnitř USA. Rozdělení dolaru na vnitřní a mezinárodní je pravděpodobný scénář, který do budoucna zabrání občanským nepokojům. Aby USA udržely důvěryhodnost dolaru, mohou ho do budoucna krýt zlatem. Nikdo ale bohužel neumí říct, kolik dolarů ve světě vůbec koluje, protože USA množství vytištěných dolarů už dávno přestaly zveřejňovat. Uživatelé mezinárodního dolaru, ti kteří následují příkazy amerického “šachového krále”, tedy mohou očekávat další vysokou inflaci.

Další krok, který Washington může udělat, je obětovat euro, čímž by posílil dolar, a tím si koupit pár let navíc. Na rozdíl od dolaru, euro nemůže zavést národní a mezinárodní měnu, protože jednoduše není národní měnou. A za eurem tak nestojí žádné státní zlaté rezervy. Evropská centrální banka bude muset snížit úroky, aby zadlužené státy Evropy nezkrachovaly, což opět zásadně zvýší inflaci.

Číňané vlastní obrovské dolarové rezervy ve formě US dluhopisů, o které by v případě pádu dolaru neradi přišli. Pokud státy BRICS zavedou zlatem podložené národní měny, cena zlata výrazně vzroste, a to pokryje čínské ztráty z US dluhopisů, které vlastní.

Tak jako tak, až bude po všem, USA si díky tomu budou moci udržet svou ekonomickou pozici. Pozici světové finanční velmoci už ale nadobro ztratí.

Už před finanční krizí v roce 2008 bylo některým ekonomům zřejmé, že západní finanční systém není životaschopný, a nemůže přežít. Během pandemie covidu se o změně finančního řádu začalo pomalu mluvit. Dnes jsme přímými svědky probíhající změny světového finančního řádu. Partie je už rozehraná. Až tato hra skončí, přijde mnoho států a občanů o velké množství peněz.

Pokud se nic nezmění, bude Česko jedním z těchto států. Především proto, že jeho politici nyní slepě následují pokyny, které přicházejí z Washingtonu. Jednoduše řečeno, se naše země stala pěšákem pro pomyslného amerického "šachového krále", a preferuje cizí ideologické a ekonomické zájmy před svými vlastními.

Jaký by tedy měl být postup českého státu?

Česko by mělo být odvážné, ač se to může zdát být sebe víc romanticky řečené. Zásadní je dnes odvaha se otevřeně vyjádřit, a odvaha stát si za svými názory. Vládní pětikoalice nemá odvahu se politicky vyjadřovat, a to především proto, že by tím odhalila, jak moc

je ve své podstatě nejednotná, a tím by se sama zničila. Při tak velké mezinárodní “šachové hře”, už dnes ale nestačí mluvit skrytě, a v náznacích. Je zapotřebí najít odvahu, překonat obavy, a říct co je potřeba dělat.

Je potřeba udělat změny ve vnitřní politice. Vnitřní politika je dnes u nás paradoxně odrazem, derivátem zahraniční politiky státu. Česká republika by měla mít samostatnou zahraniční politiku. Nemusí slepě následovat sankce proti Rusku či v budoucnu proti Číně. Stejně tak, jako nemusí bez kritického hodnocení podporovat zkorumpovaný ukrajinský režim, zvláště když známe analogické situace z Vietnamu a Afghánistánu.

Jiří Paroubek

